

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФАРМАКОТЕРАПІЇ**

ЛІКИ – ЛЮДИНІ

**Сучасні проблеми створення,
вивчення та апробації
лікарських засобів**

Матеріали XXVIII всеукраїнської
науково-практичної
конференції з міжнародною участю

**3 лютого 2011 року
м. Харків**

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 1 від 10 січня 2011 року*

Харків
Видавництво НФаУ
2011

жодного алергену грибів *Candida*.

Метою даної роботи є імунодіагностичні дослідження на моделі генералізованого кандидамікозу алергену грибів *Candida*, який було розроблено на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології Національного фармацевтичного університету.

Для одержання алергену, біомасу грибів *Candida albicans* обробляли фізико-хімічним методом шляхом при дії 5% гідроксидом натрію у поєднанні з ультразвуковою дезинтеграцією. Одержаний алергенний екстракт стерилізували, нейтралізували, очищали від низькомолекулярних речовин шляхом діалізу. В подальшому алергенний екстракт грибів розділяли на окремі фракції молекулярно ваговим методом гель-громаатографії. Одержані фракції досліджували за біохімічним складом та вивчали у скринінговому дослідженні при постановці шкірних проб у піддослідних тварин заражених кандидозною інфекцією. Розчини алергенів вводили однократно внутрішньошкірно по 0,1 мл у бокову депільовану частину спинки.

При гель-хроматографії було одержано дві фракції: високомолекулярну та низькомолекулярну. Біохімічний аналіз фракцій показав, що вони складаються з білків та полісахаридів. Основним моносахаридом високомолекулярної фракції є маноза, а низькомолекулярної фракції - глюкоза. За результатами скринінгових досліджень на мурчаках (морських свинках) встановлено, що I фракція (високомолекулярна) виявляє перспективні властивості імунодіагностичного препарату при встановленні кандидозної інфекції.

Таким чином, одержана, за оригінальною технологією, високомолекулярна фракція алергенного екстракту грибів *Candida albicans* є перспективною субстанцією для розробки на її основі складу та технології алергену для імунодіагностики кандидамікозів.

ПОШУК ЗНЕБОЛЮЮЧИХ ТА ПРОТИЗАПАЛЬНИХ ЗАСОБІВ СЕРЕД 1- ТА 7-ФЕНЕТИЛКСАНТИНІВ

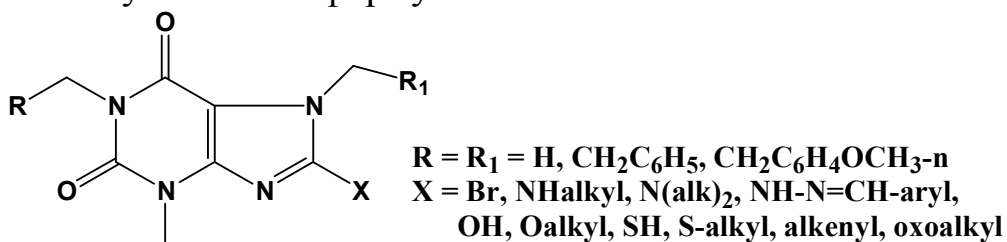
Романенко М. І., Іванченко Д. Г., Шарапова Т. А.,
Самура Б. А., Макоїд О. Б., Білоконь Л. Є.

Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя

Похідні метильованих ксантинів (теофілін, теобромін, 3-метилксан-тин) протягом останніх десятиріч викликають велику зацікавленість як у хіміків, так і у фармакологів з декількох причин. Перша з них це особливості структури, які дають можливість вивчати широкий круг нуклеофільних та електрофільних реакцій, що веде до необмежених можливостей в плані структурної модифікації ксантинової

молекули. Друга причина полягає в тому, що похідні ксантину (як природні, так і синтетичні) виявляють широкий спектр фармакологічних ефектів. Слід також зазначити, що ксантини відносяться до мало- або нетоксичних сполук і, не випадково, багато похідних ксантину знайшли застосування в практичній медицині.

Метою даної роботи є спрямований синтез неописаних раніше 1,8-дизаміщених теоброміну, 7,8-дизаміщених теофіліну та 3-метилксантину загальної формули:

Сполуки були синтезовані алкілюванням відповідних 8-бромоксантинів з подальшою взаємодією з різноманітними О-, N-, S-нуклеофілами

Будова та індивідуальність отриманих сполук підтверджена даними ІЧ-, ПМР-спектроскопії та методом ТШХ.

Гостра токсичність вивчалась за методом Кербера. Первинний фармакологічний скринінг показав, що синтезовані сполуки відносяться до IV класу токсичності. Анальгетична дія синтезованих ксантинів вивчена на моделі «оцтових корчів», а протизапальна дія – на моделі гострого асептичного набряку. Дані біологічних випробувань показали, що синтезовані сполуки за показниками зазначених дій наближаються до еталонів порівняння, а деякі сполуки активніші за еталони порівняння – диклофенак натрію, анальгін. Робота в даному напрямку триває.

ПОШУК АНАЛЬГЕТИЧНИХ І ПРОТИЗАПАЛЬНИХ ЗАСОБІВ СЕРЕД 1,7,8-ТРИЗАМІЩЕНИХ КСАНТИНУ

Романенко М.І., Іванченко Д.Г., Самура Б.А.,
Корнієнко В.І., Таран А.В., Білоконь Л.Є.

Запорізький державний медичний університет, м.Запоріжжя

Відомо, що больовий імпульс викликає м'язове скорочення. Недостатнє розслаблення м'язового каркасу призводить до формування локального гіпертонусу. У спазмованих м'язових волокнах міняється перфузія і виникає гіпоксія, що супроводжується викидом медіаторів запалення і активацією больових рецепторів. З позицій доказової медицини «золотим стандартом лікування» патологічних станів, що